

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde – men 'perfide Albion delenda est'

Leder fra LaRouche PAC, 5. april, 2017 – Præsident Donald Trump vil torsdag og fredag holde møde med præsident Xi Jinping i Florida, og det er nu blevet meddelt, at udenrigsminister Rex Tillerson vil besøge Moskva i næste uge, 11.-12. april. Aldrig har potentialet for et historisk skifte i civilisationens orden – med en afslutning af imperiegeopolitik og begyndelsen til et nyt paradigme for fred gennem udvikling og hele menneskehedens forædling – været så stort, som det er i dette historiske øjeblik.

Det bør derfor ikke komme som en overraskelse, at Det britiske Imperium har lanceret desperate forholdsregler, med det formål at trække USA ind i en ny kolonikrig, ligesom de gjorde i tilfældene med Vietnam, Irak, Libyen – og nu Syrien. Hensigten er ikke kun den, at ødelægge endnu en sydvestasiatisk nation, men derimod at forhindre deres tidligere koloni, og nu opkomling, USA i at indgå i et partnerskab med Rusland og Kina og gøre en ende på den fundamentale imperieopdeling af verden i Øst og Vest, og således gøre en ende på den fundamentale forudsætning for Imperium.

Til dette formål skabtes en grusomhed i Syrien i denne uge, med kemiske våben, der blev udløst over byen Khan Sheikhoun, en Idlibprovins, enten af terrorister, eller, som russiske beviser indikerer, af et legitimt, syrisk luftangreb på et al-Qaeda våbenlager, som ved et uheld afslørede og ødelagde en kemisk våbenfabrik, som bruges af al-Qaedas syriske grene, og herved udløste et dødbringende, kemisk stof, der rapporteres at have dræbt dusinvis af mennesker, inklusive børn. Denne

analyse af begivenhederne blev over for *EIR* bekræftet af et vidende, amerikansk militært efterretningsnetværk på jorden i Syrien.

Briterne, franskmændene og amerikanerne, desværre, udstedte omgående en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som erklærede, at den syriske regering havde det fulde ansvar og krævede en ny række nye krav og sanktioner. Som sædvanlig blev der ikke fremlagt nogen beviser. Man bør erindre sig, at, i 2013, blev skylden for et angreb med kemiske våben på Ghouta, en forstad til Damaskus, der var besat af oprørsstyrker, omgående lagt på præsident Assad og blev af Obama brugt til at forberede et fuldt optrappet angreb for »regimeskifte« mod Syrien, som ville have efterladt Syrien i den samme, ødelagte tilstand som Irak og Libyen, under krigsførende terroristfraktioners kontrol. Udelukkende kun, fordi daværende formand for de amerikanske generalstabschefer, general Martin Dempsey, inter文enerede for at stoppe det, undgik verden endnu en krig, der meget vel kunne have ført til en global krig med Rusland. På samme tid trådte Putin til for at arrangere ødelæggelsen af Syriens kemiske våbenlagre, hvilket blev opnået. Det blev sluttelig demonstreret, af FN's Organisation for Forhindring af Kemiske Våben, at al-Qaeda- og ISIS-styrkerne virkelig har kemiske våben og midlerne til at producere dem, og at de virkelig har brugt dem.

Skulle det lykkes briterne at trække præsident Trump ind i en krig i dag, på trods af Trumps gentagne løfter om, at der ikke kommer flere krige for regimeskifte, og at USA vil arbejde sammen med Rusland om at adressere den faktiske fare – nemlig terrorisme – så hersker der ingen tvivl om, at det hurtigt ville føre til Tredje Verdenskrig, og en term nuklear krig tilligemed.

Under mødet i dag i FN's Sikkerhedsråd nedlagde både Rusland og Kina, denne gang støttet af Bolivia, ikke alene veto mod den sindssyge resolution fra USA/UK/Frankrig, men adresserede direkte den britiske ambassadør til FN som en løgner og en

krigsmager. På typisk britisk vis havde ambassadøren, fordi Rusland og Kina havde vetoet tidligere bestræbelser på at lancere en krig mod Assads Syrien, givet dem skylden for at være årsag til, at disse nye, kemiske angreb havde fundet sted, idet han løj og sagde, at det var indlysende, at denne nye grusomhed blev udført af Assad.

»Deres udtalelser kan ikke tolereres«, sagde den kinesiske ambassadør. »De må holde op med at misbruge FN's Sikkerhedsråd og afholde Dem fra sådanne handlinger.« Den russiske repræsentant anklagede briterne for at »introducere provokationer, hinsides diplomatiske normer. I ønsker, at FN's Sikkerhedsråd skal låne legitimitet til jeres illegitime planer«.

Vil Tony Blairs/George Bush' løgne, der i 2003 lancerede det evige Helvede i Mellemøsten med deres illegale krig mod Irak, blive gentaget i dag? Vil det enorme potentiale for fred og udvikling gennem globalt samarbejde med den Nye Silkevej blive dræbt af endnu en britisk grusomhed, med amerikansk dobbeltspil i »perfide Albions« ondskab?[1]

Vi står ved et afgørende vendepunkt i historien. Det er præcist alle bevidste menneskers vilje til at handle i dette beslutningens øjeblik, som vil afgøre, om vi får krig eller fred, ødelæggelse eller udvikling, civilisation eller en ny Mørk Tidsalder.

Foto: Syriens præsident Assad møder Ruslands præsident Putin i Moskva, oktober, 2015. (Photo: Kremlin.ru)

[1] 'perfide (troløs; ondskabsfuld) Albion (England) bør ødelægges'. (overskriften)

Vil præsident Trump gå med i den Nye Silkevej?

Leder fra LaRouche PAC, 4. april, 2017 – Civilisationens skæbne kunne meget vel blive afgjort i denne uge, med præsident Trump, der står fast imod den »farvede revolution«, der føres imod USA fra Det britiske Imperiums og deres håndlangere i den mislykkede Obama-administrations side, og som samtidig er i færd med at forberede et historisk topmøde med den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han officielt kunne, og må, tilslutte sig den Nye Silkevej.

Den britiske imperieopdeling af verden i krigsførende blokke – af hvilke ingen er vigtigere for deres modbydelige Imperiums overlevelse end »Øst vs. Vest« – ville kollapse under et Trump-partnerskab med Kina for at samarbejde om udviklingen af verdens nationer gennem Kinas Ét Bælt, én Vej, og gennem et partnerskab med Rusland for at overvinde terroristsvøben, en skabelse af London og deres saudiske monarkiske allierede.

I kølvandet på terrorbombningen af en Metrostation i Skt. Petersborg i mandags, ringede Trump til præsident Vladimir Putin og tilbød »den amerikanske regerings fulde støtte til responsen på angrebet, og med at bringe de ansvarlige til retsligt ansvar«, iflg. Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin var enige i, at terrorisme må endegyldigt og hurtigt besejres«, lød udskriftet.

Torsdag og fredag vil præsidenten mødes med Xi Jinping på sin ejendom i Florida. Det rapporteres, at begge parter har planlagt topmødet omhyggeligt – begge parter ønsker et succesrigt møde, og begge parter har til hensigt at gøre en ende på den geopolitiske nulsums-fremgangsmåde over for

globalt diplomati og erstatte det med win-win-samarbejde for at adressere menneskehedens fælles mål. Som udenrigsminister Rex Tillerson under sit besøg i sidste måned for at arrangere denne uges topmøde sagde til kineserne, så ville de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen blive »en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter win-win-løsninger«. Dette reflekterede direkte Xi Jinpings opfordring fra 2012 til at opbygge »en ny slags relationer mellem store lande« mellem Kina og USA, baseret på »nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«, et forslag, der blev blankt afvist af præsident Obama, som i stedet gik frem med forberedelser til en militær konfrontation med Kina.

Bestræbelserne fra briterne/Obamas/mediernes side på at give Rusland skylden for Hillary Clintons fejlslagne valgkampagne, og på at anklage Trump for at være et godtroende fjols for russerne, bliver i stigende grad latterliggjort, alt imens Obamas og hans korrupte efterretningsteams forbrydelser ikke længere kan skjules. Den tidligere vicedirektør for USA's Centralkommandos Efterretningstjeneste, oberst James Waurishuk, sagde, i sin respons til afsløringen af Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rices rolle i at bruge efterretningssamfundet til at udspionere Trump-kampagnen: »Vi står og ser på en potentiel, forfatningsmæssig krise ud fra standpunktet om, at vi brugte en ekstremt stærk kapacitet, der er tiltænkt at bruges til at sikre og beskytte landet, og vi brugte det til politiske formål, på vegne af den siddende præsident. Det skaber en ny præcedens.«

Trump adresserede også Byggesektorens Fagforenings kongresmedlemmers konference i Washington, D.C., i dag, og inspirerede dem til at tage ansvar for de »engang så fremgangsrige byer, der nu skæmmes af tomme parceller, og engang så fremgangsrige industribyer, der nu ligger hen som rustbyer og er i totalt forfald«. Han fortsatte: »Jeg har her

for mig i dag, her i denne sal, de mænd og kvinder, der, hvis de får muligheden, kan transformere disse lokalsamfund. I er borgere, der kan genopbygge vore byer, genoplive vore industrier og forny vort elskede land, og jeg ved, I ikke vil helme, før jobbet er gjort.«

Det britiske Imperium er i færd med at brase sammen, men, med en følelse af total desperation, udsender de deres styrker for at bekæmpe Amerikas Forenede Stater, for at bevare deres »del og hersk«-magt over verden på vegne af deres bankerotte finansimperium. Hvis USA, Kina og Rusland sluttede sig sammen, på vegne af hele menneskeheden, ville det betyde enden på Imperiet, måske for altid.

De ideer, der i løbet af de seneste halvtreds år er blevet introduceret og udbredt af den bevægelse, som Lyndon LaRouche har grundlagt – for fred gennem udvikling, for en genoprettelse af det Amerikanske System for en kreditinvesteringsøkonomi, for en ende på den kulturelle sump med »sex, narko, rock and roll« til fordel for en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab – er nu meget tæt på at realiseres. Vi kan ikke svigte historien på dette storslåede tidspunkt.

Foto: Præsident Trump taler for den Nationale Byggesektors Fagforeningskonference i Washington, 4. april, 2017.

Benjamin Franklin: Elev og

tilhænger af Kina og konfucianisme

4. april, 2017 – I anledning af 300-året for Benjamin Franklins fødsel (1706-1790), udgav professor Dave Wang fra St. Johns Universitet en undersøgelse af Franklins vidtgående studier af kinesisk filosofi og teknologi. I hans indledning lyder det, at »Franklins bestræbelser på at inddrage positive elementer fra kinesisk civilisation i udviklingen med at opbygge en amerikansk civilisation havde stor indflydelse i Franklins bidrag til dannelsen af amerikansk civilisation. Hans livslange korrespondance og diverse efterladte papirer viser, at han var indtaget i og forbløffet over kinesisk kultur. Han udforskede stort set ethvert aspekt af kinesisk civilisation, lige fra det spirituelle til det materielle. Han mente, at Kina var den ældste, og, ud fra lang erfaring, den viseste blandt nationer.«

Her følger nogle citater af Franklin, fra Wangs undersøgelse:

✘ * »Da han [Konfucius] så sit land nedsunket i fordærv, og at ondskab af enhver art triumferede, arbejdede han først hårdt på standspersoner; og, efter at han gennem sin doktrin havde vundet dem for dydens sag, fulgte almenheden ham i stort tal. Metoden har en vidunderlig indflydelse på menneskeheden.«

* »Dette er, hvad Konfucius forelagde for prinserne, for at instruere dem i, hvordan de skulle rette og afpudse først deres egen fornuft, og dernæst fornuften og personligheden hos alle deres undersåtter. Men for at skabe en større virkning, efter gradvist at være nedsteget fra hele imperiets vise adfærd og til forstandens fuldkommengørelse, stiger han, med de samme, gradvise trin, atter op fra den oplyste forstand og til hele imperiets lykkelige tilstand.«

Franklins studier af kinesisk teknologi omfattede:

* silkeindustrien, som han promoverede i Philadelphia efter omhyggelige studier af de kinesiske metoder, inklusive nødvendigheden af omhyggeligt at beskære morbærtræerne, som silkeormene spiser;

* den praksis at opdele store skibes last i separate kamre gennem skillevægge, der var omhyggeligt tætne;

* metoden med at opvarme huse gennem fliser, der blev opvarmet nedefra.

Se også: Specialartikel af EIR's Mike Billington, ekspert i kinesisk konfuciansk filosofi:

»Xi Jinpings Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur«

Dave Wangs artikel: <http://www.resetdoc.org/story/00000000503>

Foto: Kinesisk nytår, Benjamin Franklin og Konfucius.

Hvis Trump og Xi genlancerer det Amerikanske System, bliver Londons finansimperium knust

Leder fra LaRouche PAC, 3. april, 2017 – Hvorfor har Londonavisen Financial Times lanceret så fjendtlig en provokation i sit 'interview' af præsident Trump – hvor de insisterer, at det centrale spørgsmål under hans topmøde med

Kinas præsident bliver krigstrusler mod Nordkorea?

Hvilke muligheder i dette topmøde er det, City of London så rasende ønsker at afspore?

Dette topmøde 6.-7. april i Mar-a-Lago har potentialet til at genantænde gnisten til netop det 'Amerikanske System', som motor for økonomisk fremskridt i USA, som Trump så lidenskabeligt har påkaldt i sine seneste taler. Med fokus på handel har præsident Trump brug for den substans og form for investering i genoplivelsen af varefremstilling, landbrug og produktiv beskæftigelse i Amerika – og de billioner i infrastrukturinvesteringer, han har sagt, må foretages. Dette kan præsident Xi tilbyde, og mange eksperter i Kina mener, han vil tilbyde det, hvis topmødet ikke bliver saboteret.

Kina og de andre BRIKS-nationer har brug for, at de store magter USA og Tyskland samarbejder med Bælt & Vej-initiativet («Nye Silkevej») med store infrastrukturprojekter og landbroer. Og de har frem for alt brug for at bringe denne »win-win« økonomiske genopbygning ind i de sydvestasiatiske og afrikanske områder, der er ødelagt af de endeløse krige, påført dem af Tony Blair, George W. Bush og Barack Obama. Sammen med Ruslands præsident Putin har de brug for hjælp til at udrydde terrorisme og stabilisere Sydvestasien.

Dette er den førende, økonomiske dynamik i dag. Præsident Xi vil sandsynligvis give præsident Trump en personlig invitation til at deltage i det internationale Forum for Bælt & Vej-initiativet i Beijing, den 14.-15. maj. Hvis topmødet på Mar-a-Lago bliver en succes, vil et nyt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og for fred blandt nationer, tage et spring fremad.

Som den kinesisk-amerikanske leder George Koo i dag påpeger i *Asia Times*, så bygger Kinas førende jernbaneproducent allerede i dag nye broer i Amerika, under budgettet og foran tidsplanen, og de køber amerikansk. De har vundet priser for

deres byggeri af en bro i New York City ved navn Alexander Hamilton – grundlæggeren af det »Amerikanske System«, som Trump ønsker at genoplive.

London forfølger naturligvis sine egne handelsfordele med Kinas hastigt voksende økonomi; men *Financial Times* gjorde det klart, at London ønsker at se det amerikansk-kinesiske topmøde gå ned i flammerne af krig over Nordkorea, handelskrig, eller begge dele. Det var ligeledes britisk efterretning, der var ophavsmand til den eskalerende kampagne à la McCarthy-isme, for at skandalisere og ødelægge Trump-administrationen over en hvilken som helst kontakt med Putins Rusland.

Lyndon LaRouches bevægelse i USA, og Schiller Instituttet, har i årtier ført en kampagne for en tilbagevenden til det »Amerikanske Økonomiske System«, og er blevet angrebet og retsforfulgt af den samme »deep state«, bestående af briterne, NATO og USA, der nu jager Trump – i visse tilfælde af denne magts selv samme agenter. Det Amerikanske System er LaRouches Fire Love for at redde nationen: Glass-Steagall, statslig kredit, moderne infrastruktur i stor skala, genoplivelse af rumforskning og fusionsteknologi.

En appel, der promoverer disse Fire Love over for præsident Trump, samler nu tusinder af underskrifter på larouchepac.com sitet.

Xi-Trump-topmødet vil, hvis det bliver en succes, være et skridt på denne vej.

Foto: Præsident Donald Trump vil være vært for Kinas præsident Xi Jinping i Florida, 6. april, 2017.

**RADIO SCHILLER 3. april,
2017:**

**Vinder Trump eller
efterretningstjenesterne?
Vil Trump alliere sig med
Kinas opbygningspolitik?**

Politisk briefing ved formand Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/vinder-trump-eller-efterretningstjenesterne-vil-trump-alliere-sig-med-kinas-opbygningspolitik

**»Krafft Ehrickes vision for
menneskehedens fremtid«
Helga Zepp-LaRouches tale på
Schiller Instituttets
konference
i München, Tyskland, den 25.**

marts, 2017

Jeg er også sikker på, at, hvis Krafft Ehrlicke havde været her i dag, eller havde levet i vor tid, så ville han have været utrolig optimistisk med hensyn til, at hans vision, som i hans levetid ofte blev bekæmpet – ikke kun hans livs vision, men fortsættelsen af rumfart i det hele taget mødte utrolig meget opposition og modarbejdelse – at han ville erkende, at vi i dag virkelig har den strategiske konstellation, som bringer realiseringen af hans vision inden for rækkevidde. Det er allerede, i forbindelse med en tale om det kinesiske rumfartsprogram, blevet sagt, at »frøspringet« nu virkelig kommer, for kineserne har en vision om at udvinde helium-3 på Månens bagside til den fremtidige fusionsøkonomi på Jorden. Det bliver endda også diskuteret af ESA, men jeg mener, at Kina på verdensplan uddanner flest forskere og videnskabsfolk inden for rumfart, og derfor er jeg optimistisk over, at denne »leap-frogging«, altså frøspring, vil fortsætte.

Download (PDF, Unknown)

Overvind staten i staten for at sikre det nye paradigme.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 31. marts, 2017; Leder

Aftenens udsendelse falder i to dele. Første del handler om det, der kaldes Trumpgate; eller ideen om, at Vladimir Putin ikke alene satte Trump ved magten, men rent faktisk styrer Trump-administrationen og bestemmer politikken. Vi havde tidligere på dagen et interview med pensionerede CIA-analytiker Ray McGovern, som har arbejdet for CIA i mange årtier og er en af medstifterne af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). Lad os starte med det første klip fra interviewet med Ray McGovern:

Jason Ross: Godaften. Med mig i studiet i dag er chef for EIR's Washington-afdeling, Bill Jones.

Aftenens udsendelse falder i to dele. Første del handler om det, der kaldes Trumpgate; eller ideen om, at Vladimir Putin ikke alene satte Trump ved magten, men rent faktisk styrer Trump-administrationen og bestemmer politikken. Vi havde tidligere på dagen et interview med pensionerede CIA-analytiker Ray McGovern, som har arbejdet for CIA i mange årtier og er en af medstifterne af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). Lad os starte med det første klip fra interviewet med Ray McGovern:

Udskrift af webcast, engelsk:

DEFEAT THE DEEP STATE TO ENSURE THE NEW PARADIGM!

JASON ROSS: Hello. It is March 31, 2017; and you're joining us for the weekly Friday LaRouche PAC webcast. My name is Jason Ross, and I'm joined in the studio today by {EIR}'s Washington DC Bureau Chief Bill Jones. We're going to have

two

main parts to the discussion tonight. The first aspect we're going to be dealing with is what's called Trumpgate; or the idea

that Vladimir Putin not only put Trump in power, but is actually

running the Trump administration and setting policy. To discuss

that with us, we had an interview earlier today with retired CIA

analyst Ray McGovern; who worked in the CIA for multiple decades

and is one of the co-founders of VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). So, let's go ahead and get the first

clip from the interview with Ray McGovern.

ROSS : First off, setting the stage, ever since Trump was elected, and especially since his inauguration, there has been a growing chorus of claims about Vladimir Putin putting Trump in office by directing the election; and of even directing

Trump's policy. That, in effect, Vladimir Putin is running the

United States government. So, first off, is this true?

RAY MCGOVERN: Well, if it is, then I don't know anything

about Russia or the Soviet Union. I was counting up the years that I've been immersed in Russian studies; it goes back 59 years

when I decided to major in Russian, got my graduate degree in Russian. Taught Russian; was the head of the Soviet foreign policy branch at the CIA; briefed Presidents on Gorbachev. I like to think I learned something about how Russian leaders look

at the world. When I heard this meme going around that

Vladimir

Putin clearly preferred Donald Trump, my notion was, well, here's

Vladimir Putin sitting with his advisors, and he's saying "That

Trump fellow; he's not only unpredictable, but he's proud of it.

He brags about it, and he lashes out strongly at every slight; whether it's real or imagined. This is just the guy I want to have his finger on the nuclear codes across the ocean." It boggles the mind that Vladimir Putin would have had any preference for Donald Trump. That's aside from the fact that everyone – and that would include Vladimir Putin, unless he's clairvoyant – knew that Hillary was going to win.

So, just to pursue this thing very briefly, if the major

premise is that Vladimir Putin and the terrible Russians wanted

Trump to win; then you have a syllogism. Therefore, they tried

to help him; therefore, they did all kinds of But if you don't

accept that major premise, the whole syllogism falls apart; and I

don't accept that major premise. Putin said it himself: "I don't have a preference." And I didn't have any preference; I happened to be in Germany during the election, in Berlin. It was

exciting, because the German anchors didn't know what to say, to

make of it; and my German friends were saying "We have a German

expression here; the choice between Trump and Hillary Clinton is

eine wahl zwischen Pest und Cholera." That means it's a choice

between plague and cholera. I said, "You know, I kind of

agree."

That's why I not only voted for Jill Stein; but was proud to – on the environment, on all the major issues, she had it right. The others did not. That's the way I looked at it. I kind of think that's the way Putin looked at it; and when he said "I don't have any preference," he probably meant he didn't have any preference. So, that syllogism falls down.

Now, just pursue that one little bit here. Everyone expected Hillary to win; everyone. We're talking Summer; we're talking Fall as Trump disgraced himself in one manner or another.

He could never win, right? And nobody thought that Hillary was

such a flawed candidate that nobody trusted her; that she might

lose. So, you hear what I'm saying? "Well, it looks like Hillary is going to win. Looks pretty sure she's going to win.

So, why not hack into her mechanism there in the Democratic National Committee? If I get caught, well she may be angry with

me, but what's to lose?" I don't think so. Putin is a very cautious fellow. If he thought Hillary was going to win, like the rest of us did, the last thing he would want to do is hack into their DNC apparatus and be caught; because he would likely

be caught. And have an additional grievance for Hillary to advertise against him. So, it falls down on logic alone.

Now, luckily, you mentioned Veteran Intelligence Professionals for Sanity. We are the beneficiary of a membership

whose expertise in intelligence matters just won't quit. This includes four former high officials in the National Security Agency – retired; one of whom devised all of these collection systems that NSA is still using. His name is Bill Binney. He

and I are very close. He writes for us; and he helps me write things. What he has said from the outset – and this is five months ago – is that this could not be a hack; it had to be a leak. And for your listeners or your viewers, a hack goes over the network.

ROSS: You're speaking of the DNC?

MCGOVERN: Yeah, I'm talking about the Russians – thanks for interrupting; the Russians are accused, of course, of hacking into the Democratic National Committee emails and they're also accused of surfacing the Podesta emails. Bill says, "Look, I know this network; I created pretty much the bones of it. And, I'm free to talk about it. Why? Here are the slides that Ed Snowden brought out; here are the trace points, the trace mechanism. And there are hundreds in the network. So, everything that goes across the network, Ray, and I know this is hard for you to believe, and you're looking at me real strange, but {everything}. You know where it starts and you know where it ends up; everything." So, if this was a hack, NSA would know about it. NSA does not know about it. As a matter of fact, the CIA and the FBI said "We have high confidence that the Russians did this." The NSA, which is the only real agency that has the capability to trace this, said "We only have moderate confidence." In the Army, we called that the SWAG factor – it's a Scientific Wild-Assed Guess. So, NSA doesn't have the

information. If they had the information, I'm pretty sure they would release it; because this is not rocket science. Everybody knows how these things work, particularly since Ed Snowden revealed the whole kit and caboodle.

ROSS [live]: This is part of the interview; the entirety of which will be available on the website coming soon. It was an hour-long discussion with Ray McGovern. Just to follow up on that, or continue, the British origin of the attacks on Trump were seen in the dossier that was compiled by former MI-6 operative Christopher Steele; who put together the large dossier of supposedly compromising material on Donald Trump that was first published in its entirety on Buzzfeed, but which had been spoken of in anonymous sort of way by press outlets before that. The incredible assault on Trump here, this doesn't represent a Democrat versus Republican type of conflict; what this represents is whether we're going to have the elected government. Donald Trump is the elected President of the United States; he was elected. He won the election; he was elected. Whether we're going to have an elected government run the United States, or whether the Deep State – the intelligence agencies in the United States and in Britain, very significantly – are going to have their way in determining what our policy will be. Specifically in seeing the Trump openness in resetting the relationship with Russia, with an openness towards China and with an increasing adoption of the American System outlook, this is not the type of

policy orientation that this Deep State apparatus; hence, the attacks.

Ray McGovern and Bill Binney co-authored an article three days ago, called "The Surveillance State Behind Russia-gate". I

just wanted to read a very short part of this. They write:

"Although many details are still hazy because of secrecy and further befogged by politics it appears House Intelligence Committee Chairman Devin Nunes was informed last week about invasive electronic surveillance of senior U.S. government officials and, in turn, passed that information onto President Trump.

"This news presents Trump with an unwelcome but unavoidable choice: Confront those who have kept him in the dark about such rogue activities or live fearfully in their shadow.

"What President Trump decides will largely determine the freedom of action he enjoys as president on many key security and other issues. But even more so," write Ray McGovern and Bill Binney, "his choice may decide whether there is a future for this constitutional republic."

Very strong words. In the past month, on March 4th, we saw Trump's announcement that he was surveilled by the outgoing Obama administration; he used the word "wiretap" at times, for which he was attacked for his choice of language. But the statement still stands about surveillance. On March 20th, FBI Director Comey

testified that he was investigating the Trump administration; guess he didn't have any time to investigate the Saudis. Just today, Wikileaks came out with a report in which they released the latest section of what they are calling "Vault 7"; which is a collection of material from the CIA – documentation and source code. What this latest release showed was "Project Marble", as the CIA called it; which revealed a program that they had to obfuscate their own creation of cyber weaponry of malware and other types of attacks, and the ability to easily attribute such attacks to other state actors. Including the ability to – while making it look as though an attack came from Russia, also include a seeming cover-up of Russian tracks; so that a security researcher might feel that they had stumbled across a clue by finding Russian language comments in this cyber attack weapon, when really it had been planted from the beginning. This of course raises the question of attribution at all, and in particular about the DNC hacks. The FBI never investigated the DNC computers; and all the complaints about Russian involvement and Russian malware came from CrowdStrike, an independent firm. Which, if it's up against the CIA and a colossal program to be able to obfuscate the actual origin of internet attacks, makes it very unlikely; in addition to, as Ray McGovern said, all signs point to this and the Podesta emails being leaks rather than hacks anyway.

So, let's hear our second clip that we have for the program from Ray McGovern.

MCGOVERN : I think Nunes wants to do the right thing. Whether he'll succeed or not is anybody's guess. All I can say is, he's up against formidable opponents; witness what the ranking member or minority leader of the Senate, Chuck Schumer, has said outright to Rachel Maddow.

ROSS : Yeah. It puts the ranking and ranking.

MCGOVERN: Yeah, you got it!

ROSS: I think this story or picture that you've painted really gives us something that we need to do; because if this is to be fought out only among institutional layers, it's a tough fight. It's something where if people are aware, as we're able to make known to the population more generally that this is a fight; that this isn't about Democrats versus Republicans. This is really much more about Deep State versus the potential of elected government to determine our course. The threats of say, blackmail via the FBI or other intelligence agencies, the dossiers that no doubt exist on these elected officials; that stands as a threat if people aren't aware of that being the MO [modus operandi-ed.]. I think people are more familiar with the way the FBI targetted Martin Luther King; urged him on more than one occasion to commit suicide to prevent these kinds of documents from getting out. I think it really means that there's something for all of us to do in terms of making sure that this is known; making sure that the terms of the fight are known, to

make it possible to win this one.

MCGOVERN: Exactly; and those were wiretaps, back in the late '50s, early '60s, those were real wiretaps. You're quite right; that was heinous. Now, I asked Colleen Rowley, who's as I say, the expertise we have available to us at Veteran Intelligence Professionals for Sanity won't quit. Colleen was the counsel of the Minneapolis division of the FBI; she was the one who wrote memos to the Director saying this is how we screwed up on 9/11. She's got guts that won't quit as well. I said, "Colleen, Robert Kennedy – my God! Robert Kennedy, Attorney General, allowing, authorizing the FBI to try to persuade Dr. King to commit suicide? How do you figure that, Colleen?" And she said, "Ray, wiretapping; J Edgar Hoover. Bobby Kennedy would know that J Edgar Hoover has lots of information on all those pretty girls that he and Jack used to invite to the White House pool and all of that stuff." She's imagining this; but the reality is, Robert Kennedy would know that J Edgar Hoover would have lots of material to blackmail not only him, but his big brother.

That's big; and that's why when all this came out in the mid '70s, they created these laws and created these Oversight Committees, which for a while, did their job. Now, they're hopelessly unable, unwilling; they don't want to know this stuff, and they don't know it for that matter. The intelligence officials say "They don't want to know this, so why should we tell them?" As for citizens, I would emphasize that this

whole

business when Edward Snowden came out with his revelations in June of 2013, what happened? Well, people say, "Well, isn't this

interesting? Everything, they intercept everything! Emails, telephone calls, wow! Luckily, I have nothing to hide." So, we

asked someone from the Stasi – Stasi is the old East German secret service; and if people have seen "Das Lieben Der Anderen"

– "The Lives of Others" – an Academy Award film about East Germany and the Stasi. The Stasi was their KGB. You get a picture of what they did. Wolfgang Schmidt – his real name by the way – a Stasi colonel, is interviewed. One of the Americans

sits down and asks, "Wolfgang, what do you think about people in

America when we say 'We have nothing to hide'?" Schmidt says, "This is incredibly naïve. Everyone has something to hide. You

don't get to decide what they get on you. The only way to prevent it from being against you, is to prevent it from being collected in the first place." Beautiful, you know? If they collect it, they can use it. They don't read it all; they don't

listen to it all. But they put it into these little files – they're not files, but they're ...

So, yeah, {all of us}. What Edward Snowden said about "turnkey tyranny." If you have these kinds of private information

about {everyone} including the President and Michael Flynn and all his associates, back in October-November-December; well, you

have the ability, if not to win the election, then to at least to

destroy or make these folks seem beholden to the {Russians}, of

all places, and disarm the attempts that Trump wants to make, vis-à-vis Russia.

Now, I would have to tell you, that I am against everything Trump stands for, internally. I think he's not only unqualified to be President, but all his instincts are terrible. Okay, so put that on the record. I think I already said I voted for Jill Stein. That said, even a broken clock is right how many times a day?

ROSS: Twice a day.

MCGOVERN: Yeah. He's right about Russia. If he were to say to Vladimir Putin, "Look, I don't think we need to put more troops in the Baltic states or Poland; so why don't I pull out those troops, and you pull out the troops on the other side? It's a deal?" I'm morally certain Putin would say, "It's a deal!" Now, what would that mean? That would mean what Pope Francis, to his credit, called "the blood-drenched arms traders" would lose out, big time. Peace: bad for business. Tension: very good for business. So, there's a lot at stake among very, very powerful people; and if Trump can make this stick – this is not a puny, incidental issue, it's a transcendental one.

I was more afraid that Hillary would bring us to a nuclear confrontation than Trump. I didn't like Trump on the environment, because I have nine grand-children. Don't Senators and Congressmen have grand-children? Don't they give – So, for me

it was a choice between pest and cholera. But, here we have a possibility for a new what the Germans call {ostpolitik} – a new policy, looking to the east. Take my word for it; I've looked at what the Russians have done. I've looked at heyday of the relationship of the United States and Russia, which goes back to October of 2013 when Putin pulled Obama's chestnuts out of the fire by persuading the Syrians to destroy or (have destroyed) all their chemical weapons {on U.S. ships}. Okay? Nobody knows about that but the United States.

But the neo-cons, the people who want to create a {bad} atmosphere in relations between the United States and Russia – they know about it. It only took them six months to mount a coup on Russia's doorstep in Kiev, Ukraine. And that's where all this trouble started: Russians accused of invading Ukraine – not true; of invading Crimea – not true. All that stuff was artificially pumped up. It's just as easily tssuuuu, deflated. And Trump, if he's willing to do that, well, that would be a biggie.

So, being right two times a day is better than never being right.

ROSS [laughing]: Well put.

MCGOVERN: I think.

ROSS: Great! Thanks very much, Ray. Thanks.

MCGOVERN: You're most welcome. Thanks for asking. It's very

rare that I get a chance to review what I observe. LaRouche
PAC

Friday Webcast, March 31, 2017

ROSS: To fill in one thing on that, regarding Sen.
Schumer:

in January, Schumer was on the Rachel Maddow Show, and he said
he

thought Trump was "really dumb" for taking on the intelligence
agencies, because "they've got six ways from Sunday to get
back

at you." Schumer was saying, "Don't get on the bad side of the
intelligence agencies, or they're going to make you pay for
it."

A very direct and cowardly and craven admission that there is
a

power in government besides the elected government. Just a
disgusting thing to say.

Let's shift now to our other topic, which is where we
{can}

go in the United States, once we throw off the yoke of this
opposition to collaboration in the world. The promise that we
see, for example, in the upcoming meeting taking place April
6-7

next week at Mar-a-Lago with President Xi Jinping of China and
President Trump. Bill, what's the import of this meeting
happening? Where could we go if this shakes out well?

BILL JONES: It's a very significant meeting. It is a
watershed meeting in a variety of ways. First of all, the two
major countries in the world – China and the United States –
getting together in this way at the highest level, is, of
course,

something that affects the entire world. But it's important,
especially now, because you have a new administration, with a
new

policy, with a new direction, trying to revive the U.S.

economy,
trying to bring back a lot of the economic growth that has
been
lost over the last few decades. The question for the Chinese,
is
what is that policy, what effect does it have on us, and how
do
we fit in? It's going to be a meeting that doesn't lead to any
specific what they call "deliverables." You're not going to
have
communiqués saying we're going to do this, we're going to do
that, coming out of the meeting.

The Trump administration is still getting itself
organized.

Many of the issues, including the issues that are matters of
controversy between China and the United States, have not been
worked out, because the people are not in place in the
departments at this point. Those include the South China Sea,
the

Korean nuclear question, the trade issue – which is very
important, of course, for the Trump administration. These
things

still have to be worked out. They will be discussed. In fact,
they will, probably, have at the top of the agenda, of going
through them one by one, to determine this is where we stand,
where do you stand? – to try to get an understanding of where
the two sides lie on issues that to some extent separate them.

The importance of the meeting, if it is successful –
and I

think it will be successful; it's happening at a very early
stage

in the administration. It's not so often that a summit of this
nature will be held – what is it? – two-three months from the
inauguration of the President. Both sides agreed that they
wanted

to have this. Both of them felt that there was a necessity of
getting together at the highest level in order to really get

to

know where the two stand, and really getting to know each other

in a very different sense. They've had communication from the get-go. There were two phone calls. There were a number of letters that went back and forth; so they're not strangers to each other. But it's that time of {meeting}, where they can talk

one-on-one, or with people that they decide to have with them at

any particular point. Probably will be a one-on-one meeting with

interpreters at some point. They will get to learn the mind of the other person.

This is extremely important because during the course of the

election, as is often the case, many things are said which don't

necessary don't reflect anything on policy. We've had the uncertainties about the Taiwan issue. At one point it was unclear

for the Chinese if the One-China policy was still going to be followed by the Trump administration. And certain things that were tweeted or said in the spur of the moment were taken seriously by Beijing; and so there was a lot of uncertainty and a

certain amount of trepidation. Most of that has been cleared up.

The One-China policy stands fast. This, President Trump has made clear.

More importantly, on the lower level of high-level meetings

between Secretary of State Tillerson and his counterpart, Foreign

Minister Wang Yi, he did something that no other official has ever done. He reiterated what has been the explicit Chinese

position with regard to the China-America relationship. He said,

"No conflict, no confrontation, mutual respect, and win-win cooperation." He's taken a lot of heat for doing that, because that has not been what the United States has said; it's what the Chinese have said and indicated this is what they want. By saying it, Tillerson indicated that the United States was on board these basic policies.

On the basis of that, they are able to have their meeting. I think it will be a good meeting, because President Trump is a very good host. He has shown that in a lot of the summits that he's had. President Xi is also – although these are two very different personalities – they're both really "people persons."

They know how to talk to people in all categories of life. President Xi is really unique in one sense among many Chinese leaders, some of whom are much stiffer, because he {does} go to the people; he {does} know them; he {has} worked amongst them. President Trump, although he was an industrialist, a very wealthy man, he could go onto the work sites, he could talk to the people down there, he could get a feeling for what they were all about.

I think these characteristics will allow them to establish a rapport, perhaps even a warm relationship, in understanding each other. That is extremely important because as we move into the administration, as policy takes place, a lot of these difficult issues, like the issue of trade, will be coming up. President

Trump, of course, was very explicit on that in his campaign. He wants to have fair trade; he's not a "free-trader," letting the market decide. He has made references to the American System of Henry Clay. He probably will move to tariffs on certain products, in order to create a basis for industrial production in those areas where the United States has lost jobs to low-wage producers. It's a new element that the Chinese also have to take into consideration.

And, of course, it seems to me that if there is this understanding, and President Trump wants to move forward on maybe being less open in terms of trade on certain products, there is a possibility of giving the Chinese added capabilities, because they may lose some of the market on certain trade, but they can, for instance, have a larger market in terms of investment in infrastructure. President Trump also has committed to \$1 trillion in infrastructure in the United States, to rebuild the roads, rebuild the highways, rebuild the cities, and the infrastructure. \$1 trillion. He is not going to get that from industry; industry is not generally interested in waiting 10 years to get a payback on investment that they make. Unfortunately, the United States no longer has the types of institutions that could finance this. That may change; if Trump goes with the American System, maybe he

will move in the direction that Lyndon LaRouche has indicated in his four points, by setting up an infrastructure bank or a development bank like the Hamiltonian bank; like the First Bank of the United States, to finance this. But, in that case, you have China also with a lot of capital that they could invest and {would like to invest} in the United States; which could assist President Trump in his attempt to rebuild infrastructure.

This came up in a meeting today at CSIS; I raised that type of a trade-off, and the people generally were positive to this notion. If some kind of infrastructure bank or a group or fund in which the Chinese could go and invest, were set up; this would be a possibility for them investing in the United States. There are many difficulties with that, but it may also be something that the Chinese are interested in. In fact, the question of taking much of their capital, which has hitherto been invested in Treasury bills, and putting that into a fund for infrastructural investment has been mooted both privately and in public in the media in China. So, there may be a possibility that the Chinese leader coming here, will also have something to offer; may make a proposal of this nature, which would then set the stage for moving further.

So, I think this is an important meeting, because it will really provide the basis for economic development; and the Chinese are in the forefront of this economic development.

Not

simply by having become a major – in fact, the second major – economic power in the world; but through their Belt and Road Initiative, they have then offered this type of development to the other countries of the world – especially in the developing sector. All countries are invited to this; including the United States. So, if you have some kind of an agreement in regard to these issues on infrastructure, trade, the United States can then become a part of the Silk Road here in the United States itself.

ROSS: Bill, could you tell us more about what lessons we could learn from China on financing? China has been putting a tremendous amount of money into infrastructure. They have a wonderful high-speed rail network, the most extensive in the world; which is going to be doubled within a decade or so in terms of its extent. You had mentioned something about the opportunity to invest Treasury bonds in something more productive. What can we learn? How are they doing this? What can we do here?

JONES: Well, obviously, what the Chinese are doing is what the United States used to do. You go back to the FDR period, and you will see that this is what was done. The institutions that were established to build the TVA, to finance development; to create the industries at the point in time when we were in the Great Depression, were all here as institutions which promoted the development of private industry. But creating the basis

on

which that private industry can move in. This is the Hamiltonian

system; this is the way the United States was created. We were

not based on free trade; we fought against free trade.

Hamilton

introduced tariffs in order to prevent the British from dumping

their products on the US economy; making it impossible for us to

produce our own products and ever becoming an industrial nation.

That was reinstituted at various times in our history when the free trade mania took place, leading to devastation; it was revived at various points. Abraham Lincoln did it; President McKinley did it. Roosevelt in his own way did that; and it's been a very successful model. The Chinese have used that, given

their own specific circumstances, with largely state-controlled

industries, they nevertheless have used this Hamiltonian or you

called it a Listian model; since the influence of Germany on the

Chinese economy was very great in the last century. They used this policy in order to develop their industries. They have a free market; they have individual entrepreneurs; they're very successful in computers and other fields. But there is a government which is responsible for the good of the people; for

the people's welfare – or as the Chinese call it, the people's livelihood. Therefore, they must make sure that things work so

that these industries operate to the benefit of the people.

We

had that system, too; we have it in our Constitution. The

Federal government is responsible for the General Welfare; that is a broad notion. That means that people cannot be put on the scrap heap, they can't be out of work a long period of time; there must be measures that are taken to assure them that they can survive and their families can survive. We've gone away from that system; we've become much more anarchistic in this free market system, and a lot of people have suffered.

When President Trump was elected, to the surprise of the large majority of the citizenry and of the world, it was simply by appealing to the changes that were necessary to move away from that type of system toward one which could secure a livelihood for the American people. The Chinese can serve as a model for that; it's a little bit different, but the principle is the same.

The principle of this Hamiltonian system. We have to begin to reconstitute institutions that can provide credit guarantees to our industries, to our construction companies; so we can build those roads, highways, nuclear power plants, things like that which we need. We also have got to reinstitute the tried and true separation of speculators from the legitimate commercial bankers; that's called Glass-Steagall, and that was the law between 1933 and 1998. It meant that the speculators, the gamblers, those who want to make quick bucks in a short time, even though there's tremendous risk, they cannot go into the banks and take Grandma's money and use that for the speculation

to the detriment of Grandma if they lose. And the losses, of course, in the financial system have been extremely great.

So, that has to be reinstituted again. We have to prevent the

Wall

Street culprits, the pirates, from stealing our wealth and the wealth of people who have invested in their banks. If that is done, then we cut off the fluff that is the fictitious growth of

the paper economy, and have the capability of using the funds that are available to extend a credit system in the United States

to build and to create greater wealth tomorrow as a result of this investment today.

ROSS: So, once we get Glass-Steagall passed, once we trim

off this cancerous speculation and make it possible for credit to

be going into productive purposes, what do you see as the potential physical types of cooperation with China? You had mentioned earlier that if Trump puts up tariffs, China may see this as acceptable from the context of Chinese businesses being

able to open up in the United States as well. When you think about the kinds of physical investments that need to be made on

things like railroads in particular, something where China has a

great deal of home-grown expertise at this point, including the

development of maglev rail; or nuclear plants, which China is building the most of in the world, most of them are being built

in China right now. What do you see as the need or the potential

for physical economic cooperation with China, for us to have a physical economic recovery here?

JONES: There are a variety of way they could do this. There could be direct investment – look, they made a proposal

to

build high-speed rail in California going from LA to Las Vegas.

They also invested in Las Vegas a lot, too; there's a lot of infrastructure there. However, that didn't go through, because

there were concerns whether it's security or whatever concerns;

maybe because it was a state-owned enterprise. But those things

are going to happen. I think the important thing is, if the rules are lifted, so that China has a greater possibility of direct investment; they could do that. There's also another option; and some people are concerned that if China owns our railroads, where do we stand and what does this mean for the United States? We can get around that through this idea of creating this fund or a national bank. The national bank of Alexander Hamilton, the money was lent from international lenders; it was really the Dutch who were doing this. We owed them the debt, and by creating a debt repayment plan, they were

willing to put more money into the United States. The bank could

accept money from US people; it could also potentially accept money from foreign investors as well. This would be a way for China – and this has actually been proposed by the head of the China Central Investment Corporation; who said we have all this

money in Treasury bills, and we're getting maybe 1% or 2% interest on the Treasury bills. We would be just as happy to invest this in an infrastructure fund, where we might get 2% or

3% – a low interest rate it has to be, because it's long-term; but better than they're doing now. That money would then be readily available for the United States also, if they have the capabilities; if we have the workers and the materiel and everything to do it ourselves. But they could also contribute

as
well; they could contribute with their expertise as they have
done in Africa, in Asia and Latin America. They know the
ropes
in terms of high-speed rail; they know the problems involved
in
it. They know all the technicalities of it because they've
built
so many of those; but we haven't built any high-speed rail, so
we're kind of starting from scratch. They could come to offer
their technical assistance, or even offer capital to try and
get
these things started. There are many ways that this can be
resolved, and there are ways that have been indicated clearly
by
Chinese representatives that they would be happy to do things
like this. So, the only thing is, we have to have a situation
where the only thing that is done on trade – and nothing
draconian should be done, because that would cause a major
problem. But whatever is done on trade, there is a quid pro
quo;
something that China gets to their advantage so that you have
a
win-win situation as people are saying.

With regard, of course, to the summit, what has been
emphasized by the Chinese, of course, is that element of
mutual
respect; and this is absolutely key, this is why there is a
certain amount of trepidation. China is a major country; it
is
effectively a great power at this point. They are a very
proud
people, and they have a right to be; as Americans are a proud
people. But in the United States, this is not so well
understood
because of the attitude toward China and the Chinese which
existed during the entirety of the 1800s going into the 1900s

with the Chinese Exclusion Act and all these measures that were taken to keep the Chinese – who built our Transcontinental Railroad – out of the country. People saw them as people who didn't have a culture, who lived at a very low level; and they just did not understand the greatness that was China. We understood that in the beginning in the American Revolution; Benjamin Franklin was the first major Sinophile, the lover of China. He wanted to introduce many of these projects that Confucius – the great Chinese philosopher – had been talking about in terms of creating a leadership. He wanted to implement that here in the United States; but that was lost. And that is a big loss, because things may go well at the top level, but there also has to be this understanding between the peoples. There's going to be more exchanges; there are going to be exchanges on the economic side. If these programs go through, you will have Chinese technicians and engineers coming and helping in the United States; you'll have more Chinese tourists – and there are many of them coming in today. And hopefully, you'll have more American tourists going to China to learn the culture and the society; to get to know it better. Because as they get to know it better, they will understand the importance of the nation and the importance of the relationship that we have with China.

So, much can come out of this summit meeting, and I'm relatively confident that it will be successful; at least to the extent that the two leaders of the two major nations in the world will have a greater understanding of the other's views, of the

other's wishes, of the other's motivation. If you have that, then you have the basis on which these other problems – trade, South China Sea, the Korean nuclear program – can be more readily resolved.

ROSS: Thank you very much. On the aspect of moving forward and China's role in developing new things, I know that China has made a push on changing the conception of "Made in China" meaning some cheap junk, to "created in China"; to the fact that there's a development of an ability to create new products. You brought up the entrepreneurship in many fields; we see it in the high-speed rail, for example. You definitely see it in the Chinese space program and Chinese efforts towards fusion research.

I wanted to let our viewers know and ask you to say a bit about a conference that was held last Saturday in Munich, Germany. A conference on March 25th for the 100th anniversary of the birth of the German space visionary, space pioneer Krafft Ehricke. I know that Bill, you were fortunate to be able to attend this conference; and the videos of it will be posted on the Schiller Institute site in a somewhat short period of time, I hope. Could you tell us a bit about it from your firsthand experience?

JONES: This is an attempt to revive an understanding of a person who really was undoubtedly one of the greatest of the

space pioneers who worked in the US space program. He was a part of the German team that came over from Peenemünde. Everybody knows Werner von Braun, but nowadays they don't know Krafft Ehrlicke; which is a shame, because he was one of the most genial of all of those pioneers. He was thinking hundreds of years ahead; he was thinking already in the 1950s of building colonies on the Moon. He actually had correspondence between him and Werner von Braun on how to get to Mars; both of them had written books on how to get to Mars. They had exchanges now and then where Krafft would make suggestions on how you would do it; and von Braun would respond. But he was also a very unusual individual, because he believed that the nature of man is that of a creative being; that man cannot stand still. He must always pursue the search for the new frontiers; this is in the fundamental core of human nature, that they must seek the new and develop the new. Because of this, of course, he came into contact with Lyndon and Helga LaRouche; and they just hit it off from the get-go. They were like souls. The last part of his life, he was working with the Schiller Institute and with the LaRouches to fight the zero-growth movement. When we came into contact with Krafft, during the period of transition from the great heyday of the space program to the low level of the zero-growth, back-to-nature movement, Krafft was conducting a lone fight in order to fight the philosophy that was being foisted upon the American people with the zero-growth movement. Of course, when he came into contact with the LaRouches, he realized that there was a greater forum on which he could

operate; so they became very good friends. He went on tours together with them in order to talk about the space program; to try and revive an interest in space in those days.

The reason we're reviving it is not simply that it's his 100th birthday; he would have been 100 years old this week, if he had lived. He died at a very early stage; he was in his sixties – 1984 – he was still a relatively young man, but he had a serious ailment and he passed away at that time. We felt it was necessary not only to honor him and to raise an understanding in the broader public about his importance. But also given the fact that President Trump has expressed the intention of moving back into space in the message that he sent that he sent last weekend – in fact, the same day as the conference. We were able to put that on the film at the end of that; it had come in in the morning, and the conference went until the afternoon, so we showed that; and people of course were very surprised. They thought this was a conspiracy between us and President Trump; it wasn't that, it was just coincidence. But because this is now the re-orientation of the United States, it has created a new capability of moving in that direction that we lost many years ago. And that therefore the work of Krafft Ehricke, which again still remains to be realized, now becomes of practical importance for moving back into space. So, there was a kind of dual purpose

for the conference.

ROSS: Great. I think if we compare the two images that we've been discussing tonight – the attempt to prevent by any means a shift away from the anti-Russia, anti-cooperation policy that had dominated the thinking of the previous administration; we compare that with the potential that we have in cooperating with and working with the New Paradigm created by the LaRouches over the decades, and being spearheaded right now on a policy front by China, we really have a great potential in store for us. These assaults on Trump – Trumpgate – the idea that Vladimir Putin is destroying the United States; this stuff really will not blow over. Given that Trump has attempted to turn the tables on this by calling out the wiretapping, by calling out the surveillance, by taking on these institutions – domestic intelligence agencies and, of course, the British; this means it's possible to actually defeat this control or grip over the government of the United States and make it possible to set our own policy, and a very good policy. And develop a future that we can be proud of. So, we have a great deal of material about this on our website; we've been almost every day continuing with updates to keep you informed about what can be done on this fight against the Deep State here and in Britain. We will continue to have more on that; and we need your help, we need everybody's help to make sure that we have the potential to be freed up to

join the future that could be ours if we take up that chance.

So thank you, Bill, for joining us today.

JONES: Thank you for having me.

ROSS: Thank you for joining us, and we will see you
next
time.

Er Tyskland endelig ved at udvikle et konstruktivt samarbejde med Kina?

30. mrs., 2017 – Drevet af de forkerte motiver, nemlig, hvordan man opbygger økonomiske bånd med Asien som et alternativ til Trumps »protektionisme«, er den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel i færd med at rette nyt fokus på Kina. I den forgangne uge er en ny Asienafdeling blevet skabt i Ministeriet, og i sin tale i Hamborg den 24. marts, ved en begivenhed i Østasiatisk Sammenslutning, fremlagde udenrigsministeren nogle aspekter af afdelingen.

Men det, han fremlagde, skaber flere spørgsmål, end det giver svar: Han tegnede et temmelig pessimistisk billede af, hvor Europa står, i sammenligning med de nye vækstområder i Asien og Afrika, men han drog stadig ikke konklusioner af EU's fiaskoer, men krævede endnu mere samarbejde om EU's politik vis-à-vis Kina og Asien og hævdede, at Tyskland alene ikke ville være i stand til at spille en rolle. Han understregede,

at 9 af 10 førende havne i verden i dag ligger i Asien, med Hamborg, der kun er blandt de 10 næststørste; og det økonomiske tyngdecenter er samtidig ved at skifte over til Asien, bemærkede Gabriel især. Asien er verdens største investor i »grøn energi« samtidig med, at det også er verdens største forbruger af kul. Og alt, der gøres i Asien, måtte selvfølgelig overholde standarder for miljøbeskyttelse, insisterede han.

I Gabriels tale var der kun få, potentielt positive aspekter, men de blev ikke uddybet: han nævnte »16+1«-netværket mellem Kina og 16 central- og østeuropæiske stater (CEEC) som interessant, men ikke en trussel mod EU som sådan; han sagde dog, at, fordi den gamle verdensorden og dens institutioner ikke længere støttes i Asien, bør Tyskland støtte nye institutioner, der vokser frem dér, såsom AIIB, og han talte om store projekter, der skulle promoveres med hjælp fra Tysklands kontor for kreditgaranti til eksport, Hermes. Men Gabriel nævnte imidlertid ikke Bælt & Vej Forum i Beijing, der finder sted 14.-15. maj.

Foto: Sigmar Gabriel, Tysklands vicekansler og udenrigsminister.

USA's Udenrigsministerium bekræfter topmøde mellem Trump og Xi Jinping i næste uge

29. mrs., 2017 – USA's Udenrigsministerium har nu officielt meddelt, at et møde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping

vil finde sted den 6.-7. april. Dette blev meddelt i en officiel telefonisk briefing til pressen i går. Udenrigsminister Rex Tillerson vil deltage, hvilket faktisk var meddelelsens indhold.

Den kinesiske, engelsksprogede CCTV-station bragte ligeledes en meddelelse om topmødet i dag, i forbindelse med promovering af et umiddelbart forestående interview med den amerikanske transportminister, Elaine Chow. CCTC understregede, at fr. Chow er en af de mest indflydelsesrige amerikanere af asiatisk oprindelse, og at hun vil være centralt placeret i planer for infrastrukturinvesteringer – som kunne involvere kinesisk deltagelse.

Mange artikler om amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og om en genopbygning af USA's økonomiske infrastruktur, dukker op i kinesisk, engelsksproget presse. En slående artikel på CCTV's site begynder med at citere den store videnskabsmand og grundlægger af det Amerikanske System, Benjamin Franklins ekstraordinære respekt for konfucianisme.

»Den store opfinder og diplomat, Benjamin Franklin, grublede over en »amerikansk civilisation«, der ville være baseret på hans studier af kinesisk civilisation. Han formandede til konfucianismens dyder. I 1737 introducerede han til læserne af avisen Pennsylvania Gazette en serie noveller, 'Fra Konfucius' moral'. Han skrev, at konfuciansk filosofi var »den port, gennem hvilken man må gå for at komme til den højeste og mest perfekte visdom'.«

Med henvisning til en kilde i USA's Efterretningstjeneste rapporterede *South China Morning Post* om topmødet, at præsident Xi ikke vil gøre andre ophold i USA (dvs., ikke vil møde kongresmedlemmer). Artiklen kom også med spekulationer om, at den usædvanlige, officielle tavshed omkring topmødet betyder, at forberedelser af spørgsmål og mulige aftaler fortsætter helt frem til sidste øjeblik før mødet.

Schiller Instituttet præsenterer Kinas Bælt & Vej- initiativ for tysk økonomisk selskab

28. mrs., 2017 – Repræsentant for Schiller Instituttet, Andrea Andromidas, præsenterede for nylig Kinas Nye Silkevej, Bælt & Vej-initiativet, til et økonomisk selskab i Ludwigshafen, Tyskland. På invitation fra flere mangeårige kontakter fra seniordivisionen af Arbeitsgemeinschaft Soziale Marktwirtschaft (Arbejdsgruppe for Social Markedsøkonomi) gav Andromidas sin præsentation for henved 70 personer. Belliggende i Ludwigshafen har de fleste af medlemmerne arbejdet for, eller samarbejdet med, BASF, et kemisk selskab i verdensklasse, der er det store industrifirma baseret i området med tvillingebyen Ludwigshafen-Mannheim, hvor Neckarfloden flyder ind i Rhinen, omkring 100 km syd for Frankfurt.

Publikum var enige om særdeles kritiske meninger imod mange af den nuværende regerings politikker, især dens grønne dagsorden og anti-kernekræftpolitik, så vel som også regeringens anti-russiske politik. Mange havde arbejdet på projekter i hele verden i løbet af deres karrierer, så de var meget åbne mht. internationalt, økonomisk samarbejde.

Invitationen fulgte efter en tidligere invitation fra samme gruppe, hvor Andrea Andromidas havde givet en præsentation, der afslørede den grønne ideologis svindel, og som blev meget vel modtaget. Med denne tidligere præsentation in mente, fokuserede denne præsentation på den kinesiske økonomis

bemærkelsesværdige succes i løbet af de forgangne 30 år, baseret på en dramatisk forandring, siden gennemførelsen af Deng Xiaopings reformer. Andromidas præsenterede dernæst, hvordan de under den første fase rekonstruerede og åbnede deres økonomi og fokuserede mest på de østlige kystområder. Herefter fulgte lanceringen af et enormt udviklingsprogram for det vestlige Kina, med samtidig udvikling af universiteter, rumprogrammer og højteknologisk infrastruktur. Dernæst fokuserede præsentationen på udviklingen af Centralasien, og sluttelig på at »gå globalt« med Xi Jinpings annoncering i 2013 af Bælt & Vej-initiativet som et princip for en ny, global relation.

Herefter fulgte en diskussion om behovet for et lignende udviklingsperspektiv i Middelhavsområdet, som den eneste løsning på problemet med migration.

Præsentationen blev varmt modtaget og førte til en meget livlig og relativ lang diskussion og debat. Spørgsmålene fokuserede på håbet om, at denne politik bliver modtaget i Tyskland og i hele Europa og Afrika. Selvfølgelig kom, som overalt, spørgsmålet om, hvor seriøse, kinesernes hensigt er, op, og om der er skjulte, geopolitiske mål. Der var ikke desto mindre nogle personer, der havde nogen erfaring med kinesisk politik, og som hævdede, at traditionen er langt ældre end kommunismen, og at partipolitik ikke er fremherskende.

Se også: *'Tyskland må springe med på det Nye Silkevejstog'*, artikel af Helga Zepp-LaRouche

Titelbillede: Kort over hovedlinjer for udviklingskorridorer ind i Middelhavsområdet og Europa. Fra EIR's 370-sider lange rapport, *'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'*

Relationer og konnektivitet mellem EU og Kina vokser

28. mrs., 2017 – I en artikel i dag skrev Fu Jing, vicechef for *China Daily's* Europa-bureau: »Nogle belgiske medier har citeret data og rapporteret, at kinesiske investorer i Belgien har skabt op mod 18.500 jobs for lokale indbyggere.... Nogle central- og østeuropæiske lande konfronteres med mangel på arbejdskraft pga. voksende, kinesiske investeringer inden for varefremstilling, ved afslutningen af Den europæiske Unions økonomiske stagnation. I de forgangne fem år har firmaet Huawei f.eks. skabt op mod 12.000 jobs i EU.

Ligeledes i dag meddelte United Parcel Service (UPS), der har hovedkvarter i Atlanta, USA, »tilføjelsen af seks stationer for dets Prioriterede Hel Container Load og Mindre Container Load (FCL og LCL), multimodale jernbaneservice mellem Europa og Kina. De nye stationer vil give kunder, der flytter gods på verdens største handelslinje, flere muligheder for at reducere udgifter til forsyningskæden og et bedre regnskab for kravene til cost/time-in-transit. Stationerne Changsa, Chongqing, Suzhou og Wuhan i Kina blev føjet til de eksisterende kinesiske stationer Zhengzhou og Chengdu. I Europa blev stop i Duisburg, Tyskland, og Warszawa, Polen, føjet til de eksisterende stop i Lodz, Polen, og Hamborg, Tyskland.«

Fu skrev, at, i sidste uge, »blev Belgien og Ungarn fulde medlemmer af den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, hvilket betyder, at en tredjedel af bankens 70 medlemmer er fra Europa. Og AIIB's udviklingskurs indikerer, at samarbejde mellem medlemmer vil intensiveres for at bringe Asien, Europa og Afrika tættere sammen.«

Foto: Det første fragttog fra Zhengzhou i det østlige Kina til Billwerder intermodale terminal i Hamborg ankom til sin destination den 2. august, 2015, blot 15 dage efter det

påbegyndte sin 10.214 km lange rejse.

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er en »Storslået vision« for promovering af økonomisk og social udvikling, siger bankens præsident

26. marts., 2017 – I en tale for plenarforsamlingen ved Boao Forum for Asien den 23.-26. marts i Boao, sagde AIIB's præsident Jin Liqun, »målet for den kinesiskledede AIIB er at promovere økonomisk og social udvikling gennem styrkelse af konnektivitet og vækst i Asien«, rapporterer *Xinhua*. Boao Forum for Asien er den kinesiske version af det Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, hvert år.

Med en understregning af, at AIIB's investeringer sker for en forbedring af levevilkårene, sagde Jin: »Når vi satser på investeringer i infrastruktur, lægger vi vægt på at have en dialog med regeringen mht., på hvilken måde, denne investering vil være til fordel for dens folk ... Vores job er ikke blot at sætte nogle penge ind i et bestemt land for at bygge veje eller jernbaner. Vi ønsker at se, at alle projekterne er til fordel for folk og sikrer, at folk får flere vindinger, snarere end tab, af sådanne investeringer.

Så det er altså det storslåede mål, den storslåede vision hos de 57 stiftende medlemmer af AIIB. Alle disse lande har en

fælles vision om at fremme konnektivitet og infrastrukturinvesteringer for at berede vejen for fælles fordele«, forklarede Jin.

Kina vil investere \$10 mia. i opførelse af teknologi-by i Tanger, Marokko

26. mrs., 2017 – Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om at bygge en industri- og teknologi-by til \$10 mia. i nærheden af Tanger. »Med navnet Mohammed VI Tanger-tek, til ære for Marokkos konge, bliver byen en 2.000 hektar stor udvikling, der kan rumme 300.000 mennesker, og med et mål for industri, der skaber 100.000 jobs«, rapporterer *Global Construction Review* i dag.

»Den planlagte teknologi-by bliver opdelt i zoner, der specialiserer i sektorer for rumfart, automobiler, telekommunikation og andre sektorer. Målet er at tiltrække så mange som 200 transnationale selskaber, af hvilke mange vil blive kinesiske, som er tiltrukket pga. Marokkos nærhed til de europæiske markeder. Der vil komme finansiering hen over de næste 10 år, som vil komme fra Haite, den marokkanske private bank BMCE og den marokkanske regering«, rapporterede *GCR*.

Marokkos minister for industri, Moulay Hafid El Alamy, der deltog ved underskrivelsesceremonien, sagde, »regeringens strategi var at efterligne Kina ved først at blive en industrimagt, før udviklingen af sine videnskabelige, teknologiske og finansielle sektorer, rapporterede det fransksprogede, marokkanske nyhedssite, *Lesiteinfo.com*«, skrev *GCR*.

Det er åbenlyst, at planen er, at Marokko skal være Kinas port til Nordafrika. »Mellem 2011 og 2015 steg de kinesiske, direkte udenlandske investeringer i Marokko med 195 %, med en stigning på 93 % alene mellem 2014 og 2015. Siden da er tingene blot fortsat med at accelerere. Den kinesiskbyggede, 952 meter lange Kong Muhammed VI-bro (der er en del af den 42 km lange, udvidede Rabat-ringmotorvej) blev åbnet i juli, og i november 2016 blev Kinas Chint Group Corp. valgt til at bygge et 170 MW solenergi-værk. Desuden mødtes marokkanske myndigheder med China Railway i december for at diskutere byggeriet af en multimilliard højhastigheds-jernbaneforbindelse mellem Marrakesh og Agadir, rapporterede *Global Risk Insights* i dag.

Foto: Rabat: Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om opførelse af en 'industriby' nær Tanger, som vil rumme henved 200 kinesiske selskaber.

POLITISK ORIENTERING den 23. marts 2017:

**Trump vil genoplive
Hamiltons, Henry Clays
og Lincolns "Amerikanske
System"**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

'Europa' er i færd med at blive irrelevant for Balkanlandene

20. mrs., 2017 – EU og dens institutioner er hastigt i færd med at miste deres tiltrækning for Balkanlandene. Dette blev kun alt for tydeligt under EU's udenrigspolitiske repræsentant Federica Mogherinis nylige rundrejse i området: Makedoniens præsident Gjorge Ivanov gjorde det klart, at han ikke havde store tanker om hendes ideer for, hvordan områdets problemer skulle løses. Hun blev pebet ad, da hun talte for det serbiske parlament, og i Bosnien ønskede de tre præsidenter for de tre etniske hovedgrupper ikke at føre en længere samtale med hende, men mødte hende blot til et formelt møde og fotografering. I Kosova ville Mogherini træde til som mellemmand i de inter-etniske konflikter, men disse brød ud igen, umiddelbart efter hendes afrejse.

De nye partnere for Balkanlandene, der er blevet desillusioneret over EU's »Europa«, er Kina og Rusland, og selv Tyrkiet og visse arabstater er begyndt at investere i reelle økonomiske foretagender og infrastruktur. Arabiske investorer er i færd med at bygge et helt nyt kvarter i Serbiens hovedstad, Beograd, og tyrkiske investorer spiller en førende rolle i tekstilsektoren i det sydlige Serbien. Selv i Kroatien, der i øjeblikket synes at være områdets mest pro-europæiske land, vil Ruslands Sberbank måske træde til for at redde landets største handelskæde for fødevarer, Agrokor, som »Europa« ikke er interesseret i, selv om firmaet er vigtigt for hele området.

Foto: Federica Mogherini (midten), EU-kommissionens højkommissær for udenrigs- og sikkerhedspolitik, ledsaget af EU-ambassadør til Makedonien, Samuel Zbogor (højre), ankommer til EU's kontor i Skopje, Makedonien, 2. marts 2017. Mogherini var på rundrejse til Balkanlandene fra 1.-4. marts, 2017.

Kinas premierminister vil tilbyde Australien at gå med i det Ny Silkevejsprojekt

21. marts., 2017 – Kinas premierminister Li Keqiang vil være i Australien i denne uge, og en af hans primære mål bliver at få Australien til at indskrive sig i Kinas Silkevejsinitiativ, rapporterer *South China Morning Post (SCMP)* i dag. Kina er Australiens største handelspartner, og de to lande har en vidtrækkende frihandelsaftale.

Drøftelser om et muligt Bælt & Vej-forståelsesmemorandum begyndte i oktober, efter at Kinas præsident Xi Jinping først rejste spørgsmålet om det nordlige Australien som en mulig destination for Bælt & Vej-investering under sit besøg i Australien i 2014.

»Planen, officielt benævnt Ét Bælt, én Vej-initiativet, er præsident Xi Jinpings signaturpolitik for udenrigspolitik og økonomisk politik, der forudser massive investeringer for at opkoble Kina til Asien og videre endnu«, bemærker *SCMP*.

Selv om Australien endnu ikke har forpligtet sig til forslaget, citerede *SCMP* den kinesiske viceudenrigsminister

Zheng Zeguang for i dag at sige, »Der er mange muligheder og meget plads for samarbejde mellem Kina og Australien omkring Bælt & Vej-initiativet, et spørgsmål, som han sagde, Li ville bringe op under sit besøg til Australien.« »'Jeg mener, der vil komme et positivt resultat ud af disse drøftelser', sagde Zheng uden nærmere forklaring«, skriver SCMP.

Reuters rapport om Lis forestående besøg til Australien citerede en unavngiven kilde, der sagde, »De seneste par dages information lyder, at der ikke vil blive underskrevet et memorandum, som man havde håbet. Dette, og yderligere samarbejde, vil der afgjort blive muligheder for i fremtiden«, tilføjede kilden.

Kinas premierminister Li Keqiang skal på et ugelangt statsbesøg til Australien (og New Zealand) for at få Australien med i Silkevejen.

Kina bekræfter enorm infrastrukturudvikling i Filippinerne

18. mrs., 2017 – Den kinesiske vicepremierminister Wang Yang er i Filippinerne i fire dage, hvor han skal møde præsident Rodrigo Duterte og hans økonomiministre i Davao, Dutertes hjemby på Mindanao. Disse resultater er meget glædelige for Lyndon LaRouche, der i fyrré år har fremført, at Filippinernes fremtid var afhængig af udviklingen af den store, sydlige ø, Mindanao.

»Samarbejde på institutionelt niveau er helt genoprettet«, sagde Wang Yang. »Samarbejdet inden for betydelige sektorer

har set en hurtig udvikling. Der er en opblomstring af kinesiske selskaber, der investerer i Filippinerne, og der er en hastig vækst af kinesiske besøgende.«

Wang bebudede aftaler til i alt \$6 mia., inkl. aftaler om landbrugseksporter til Kina og lån til infrastrukturprojekter såsom jernbaner, vandkraftværker, motorveje, lufthavne, broer og mere endnu.

Wang sagde også, at »Kina inviterer Filippinerne til at gå med i Kinas Bælt & Vej-initiativ, der kan være med til at udvikle Filippinerne«.

De to sider underskrev et Udviklingsprogram for de næste seks år for Samarbejde om Handel og Økonomi (SYDP). I sidste uge besøgte den kinesiske handelsminister Zhong Shan Manila, hvor den suspenderede Filippinsk-kinesiske Fælles Kommission for Samarbejde om Økonomi og Handel blev genoprettet.

Kinas vicepremierminister Wang Yi (venstre) hilser på Filippinernes præsident, Rodrigo Duterte, ved førstnævntes besøg i Filippinerne, marts, 2017.

Et Silkevejsinstitut i Kina opfordrer Trump til at deltage i konference til maj

21. marts, 2017 – Liang Haiming, cheføkonom ved Kinas Silkevejsdalens Forskningsinstitut, en tænketank med hjemsted i Guangzhou, skrev en artikel i *Global Times* i dag om 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde' i maj måned i Beijing og opfordrede specifikt præsident Trump til at deltage, idet

han fremlagde win-win-fordelene.

»Trump bør seriøst overveje at tilslutte sig B&V-initiativet«, skriver Liang, idet det kunne »øge antal jobs og fremme hans storstilede infrastrukturplan ... Hvis Trump ikke ønsker, at genoplivelse af varefremstilling skal ende som blot et kampagneløfte, bør han overveje at søge samarbejde med Kina om B&V-initiativet.«

Liang påpeger potentiel finansiering fra Kina, så vel som kinesiske fabrikker, der producerer i USA, og tilføjer, at »samarbejde mellem Trump-administrationen og Kina om B&V-initiativet ville styrke konnektivitet med hensyn til politik, handel og kapital, som ville være favorabelt for USA's forøgelse af vareeksport til Kina«.

Om Trumps \$1 billion store infrastrukturplan siger Liang, at »Kina kan tilbyde det, USA har brug for. Kinas samarbejde med lande langs med Bælt & Vej-ruten begynder sædvanligvis med byggeri af infrastruktur. Med Kinas rige erfaring inden for infrastrukturprojekter i udlandet, ville samarbejde inden for dette område være et win-win for de to lande«.

Han bemærker ligeledes, at de enorme kinesiske porteføljer af amerikanske statsobligationer kunne blive et problem for USA, hvis Kina begynder at sælge ud af dem, men at disse resurser fra Kina »kunne være med til at løse problemet med finansiering af infrastrukturen« i USA. Lyndon LaRouche har foreslået en statslig udviklingsbank, der ville være det perfekte redskab til at flytte disse kinesiske porteføljer over til produktiv investering i USA.

Og, tilføjer Liang, at gå med i B&V-initiativet vil gøre det muligt for den amerikanske varefremstillingssektor at udforske nye markeder og drive sin økonomi frem og tilføje nye jobs«, samtidig med, at USA arbejder sammen med Kina om at »være fælles om risiciene, reducere konfrontation og opdyrke et momentum for ny, økonomisk vækst«.

Dette stemmer meget overens med Schiller Instituttets indsats for at få Trump-administrationen til at bringe USA ind på Silkevejen, og for at få præsidenten til at deltage i forummet til maj.

Foto: USA's infrastruktur smuldrer. Her et billede, der viser arbejde på at erstatte Seattles Alaskavejs-viadukt, som er gået i stå, fordi boremaskinen Bertha har sat sig fast under jorden. (Photo courtesy of Washington DOT)

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank tilbyder »Ny type af finansiering«, så intet land vil blive ladet tilbage

20. mrs., 2017 – I en tale for Kinas Forum for Udvikling i Beijing i dag krævede Jin Liqun, chef for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), en forbedring af global, økonomisk styrelse for at nære »fælles fordele og sikre, at intet land lades tilbage«, rapporterede *China Daily*.

Jin understregede, at skabelsen af AIIB lagde vægt på de stiftende medlemmers faste beslutning om at forbedre regional udvikling og konnektivitet, og at forbedre den globale styrelse i en multipolær verden.

»AIIB er ikke en klon af eksisterende finansinstitutioner, og vi har særlige kendetegn«, understregede han og bemærkede, at AIIB er den første af sin art til at have udviklingslande som

aktiemajoritet samtidig med, at den ikke udelukker udviklede lande.

AIIB-chefen sagde også, at globalisering har lidt et tilbageslag pga. manglen på fælles fordele og den skarpe polarisering mellem »dem, der har, og dem, der ikke har« i verden. Han bemærkede også, at multilaterale udviklingsbanker og finansinstitutioner konfronteres med udfordringen med større efterspørgsel af finansiering, med begrænsede resurser.

Foto: Chef for AIIB, Jin Liqun, taler med en gæst under Kinas Forum for Udvikling 2017, den 19. marts, i Beijing.

FN's Sikkerhedsråd anerkender Den Nye Silkevejs vision om en 'fælles fremtid' som afgørende for fred i Afghanistan

18. mrs., 2017 – FN's Sikkerhedsråds resolution, der fornyer FN's Hjælpemissions mandat i Afghanistan for endnu et år, og som i går blev enstemmigt vedtaget, inkluderede et nyt fokus i år: at sikring af fred og stabilitet i Afghanistan fordrer en fremgangsmåde, der har rødder i bestræbelser for »at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Resolutionen nævnte ligeledes specifikt det globale Nye Silkevejs-initiativ som afgørende for at udvikle Afghanistan.

Med en gentagelse af behovet for en omfattende økonomisk, sikkerheds- og udviklingsmæssig fremgangsmåde for

genopbygningen af Afghanistan, erklærer resolutionen, at medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd understreger »den afgørende betydning af at fremme et regionalt samarbejde i en win-win-samarbejdsånd som et virksomt middel til promovering af sikkerhed, stabilitet og økonomisk og social udvikling i Afghanistan og i området, for at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«.

Den modsatte pol af britisk imperie-geopolitik!

I interviews til reportere efter den enstemmige vedtagelse fejrede Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, betydningen af denne udvikling som, »at det viser det internationale samfunds konsensus til at omfavne konceptet« med et menneskeligt fællesskab for en fælles skæbne, rapporterede *Xinhua*. Dette er første gang, at Kinas »milepæl af et koncept« er blevet inkorporeret i en resolution i FN's Sikkerhedsråd, bemærkede *Xinhua*.

Liu citerede også resolutionens eksplicitte nævnelse af Kinas Silkevejs-initiativ og påpegede, at det vil være med til at skabe »en favorabel atmosfære« for 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', som Kina vil være vært for i Beijing den 14.-15. maj, med det formål at »gennemføre en brainstorm omkring indbyrdes forbunden udvikling«.

I denne henseende erklærer resolutionen, at Sikkerhedsrådet »hilser velkommen, og yderligere opfordrer til, bestræbelser på at styrke udviklingen af regionalt, økonomisk samarbejde, inklusive forholdsregler for at fremme regional konnektivitet, handel og transit, inklusive gennem regionale udviklingsinitiativer såsom Det Økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevejs-initiativ (Bælt & Vej), samt regionale udviklingsprojekter«.

Tyskland må springe med på det Nye Silkevejs-tog!

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

18. marts, 2017 – Mere ubehagelig kunne stemningen mellem forbundskansler Angela Merkel og den amerikanske præsident Donald Trump næppe have været under Merkels besøg i Det Hvide Hus. Ingen håndtryk for kameraerne, knap nogen øjenkontakt, og for det meste misfornøjede miner hos dem begge. Ikke alene er kemien mellem de to ikke god, men det er også åbenbart, at der i den aktuelle, transatlantiske geometri ikke kan findes nogen løsning på spændingerne. Ikke desto mindre er der en løsning i sigte, men den findes på et helt andet, højere plan: win-win-samarbejdet med Kina og Den Nye Silkevej, som både USA og Tyskland er blevet inviteret til at deltage i.

I betragtning af, at valget af Trump betød et nederlag for Hillary Clintons neoliberale, neokonservative politik,

Clinton, som Trump kaldte 'Amerikas Angela Merkel', og at Merkel blev anset for at være 'Obamas nærmeste allierede', kunne man ikke forvente, at de to ville være på bølgelængde. *New York Times* havde således følgende titel på sin dækning, 'Merkel møder Trump, forsvareren versus udbryderen'. Da en korrespondent fra *Die Welt*, under en fælles pressekonference, forsøgte at provokere Trump ved at rejse spørgsmålet om anklagerne om, at britisk efterretningstjenestes GCHQ havde aflyttet ham for Obama-administrationen, vendte Trump sig mod Merkel og kommenterede humoristisk: 'så har vi i det mindste noget til fælles'. Det høstede Trump latter for, mens fr. Merkel knap kunne mønstre et smil.

Lignende uoverensstemmelser kom op til overfladen ved G20-finansministtermødet i Baden-Baden, hvor de ikke kunne blive enige om formuleringer omkring »protektionisme« og »fair trade«.

Dynamikken, skabt af Kinas diplomatiske initiativer for at forberede Bælt & Vej-forummet den 14.-15. maj i Beijing, er langt mere lovende. Flere end 20 statschefer, over 100 ministerdelegationer, flere end 150 ledere af store organisationer og 1200 delegationer, bestående af videnskabsfolk, industrichefer og økonomer, har allerede givet tilsagn om deltagelse. Rådgiver til det kinesiske statsråd Yang Jiechi, der har ansvaret for forberedelserne til og koordineringen af konferencen, mødtes i slutningen af februar med præsident Trump og så godt som alle medlemmerne af Trump-teamet i Washington. Kort efter kom Trumps invitation til præsident Xi Jinping, til et todages arbejdstopmøde, der skal finde sted den 6.-7. april i Mar a Lago, Trumps ejendom i Florida. Til forskel fra den japanske premierminister Abes besøg, som Trump tidligere har inviteret til sin ejendom, vil det under mødet med den kinesiske præsident ikke komme til at handle om golf, men derimod om et omfattende, amerikansk-kinesisk samarbejde om økonomiske og strategiske spørgsmål.

Under en pressekonference den 10. marts med *China Daily*, på

sidelinjen af den Nationale Folkekongres i Beijing, understregede Yang Jiechi, at det er en del af konferencens mål at konsolidere en »bred, international konsensus til Bælt & Vej-initiativet«. Det er, sagde han, Kinas idé, men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side; en bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, bestående af alle deltagende lande.

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

Ingen kan bestride, at de mange hundrede projekter, der befinder sig på forskellige stadier af realisering, i forrygende tempo er i færd med at nærme sig det koncept, som vores forlag, *EIR*, allerede i 2014 foreslog i sin omfattende, 370 sider lange rapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**.

Med andre ord, så bliver Kina og flere end 70 nationer nu officielt støttet af FN i at virkeliggøre den Alliancefri Bevægelses gamle drøm om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Og det er ligeledes ubestrideligt, at ideerne og principperne nu gennemføres på internationalt plan, som Lyndon LaRouche i over 50 år har kæmpet for, som den tunesiske

diplomat dr. Ahmed Kedidi for nylig fremførte i en bemærkelsesværdig **artikel i Qatar-avisen Al-Sharq.**

Selvfølgelig står betydelige og eksistentielle trusler i vejen for denne vision om en forenet menneskehed, som hidtil kun er blevet tænkt af filosoffer som Konfucius, Sri Aurobindo, Nicolaus Cusanus eller Leibniz. Akutte eksempler ses i den ekstremt farlige konflikt omkring de nordkoreanske raketprøveaffyringer som reaktion på deployeringen af THAAD-raketforsvarssystemet i Sydkorea og de amerikansk-syd-koreanske militærmanøvrer, såvel som også den kun indledningsvist løste krise i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, eller krisen i Ukraine, der nu igen tilspidses. Og selvfølgelig vil denne krises pragmatikere og kulturpessimister med argumenter i Aristoteles' ånd som bevis herfor anføre, at målet med en fælles fremtid for menneskeheden er en uopnåelig utopi.

Men den direkte modsatte tankegang er nødvendig. Hvis vi, i menneskehedens fremtidige, fælles interesse, med vores bevidste viljes medvirken, beslutter os for en vision om, hvor menneskeheden skal befinde sig om 10, 100 eller 1000 år, så kan man udtænke et højere fornuftsplan, på hvilket konflikterne på et lavere plan vil være ophævet. Kinas initiativ med Den Nye Silkevej, hvori alle nationer kan deltage i et win-win-samarbejde, udgår netop fra denne tilgang.

Det vil meget snart vise sig, at Trump kun kan opfylde sit løfte om at forny USA's infrastruktur, hvis lande, der har stor ekspertise inden for dette felt, som Kina, Japan eller Tyskland, deltager i det.

Lige så klart er det, at en fortsat disintegration af Europa kun kan stoppes, hvis de europæiske nationer beslutter sig til at opbygge Balkan og Sydeuropa økonomisk sammen med Kina, inden for rammerne af Den Nye Silkevej. Konflikten omkring den Koreanske Halvø kan kun løses, hvis Nord- og Sydkorea vender tilbage til den fælles udviklingsstrategi, som den netop

afsatte præsident Park, efter pres fra Obama-administrationen, havde afsluttet, hvilket kun er tænkeligt, hvis man ser de to koreanske nationer indlejret i Den Nye Silkevejs dynamik.

Og Europa ville måske igen kunne tale om et vestligt værdifællesskab, hvis det opgav det usigelige forsøg på at organisere afskyelige aftaler om opsamlingslejre, som i mellemtiden er blevet til fængsler, for flygtninge, og i stedet går med i en reel udviklingsstrategi for Sydvestasien og Afrika. Dette forudsætter imidlertid, at repræsentanterne for det arrogante, neoliberale, transatlantiske establishment kommer ned fra deres høje hest – eller i modsat fald erstattes af andre politiske kræfter.

Det kan synes urealistisk for mange af samtidens mennesker, men vi er nu kommet til det tidspunkt i universalhistorien, hvor man må benytte de bedste ideer, som menneskehedens store tænkere har frembragt. Et af de vigtigste koncepter af denne art er den tankegang, som Nicolaus Cusanus har udviklet med *coincidentia oppositorum*, modsætningernes sammenfald. Nicolaus var helt klar over – og har skrevet dette – at han hermed tænkte noget, som ingen før ham nogensinde havde tænkt. Men med denne videnskabelige metode lagde han ikke alene grunden til Den Westfalske Fred, men også til skabelsen af nye opdagelser inden for videnskaberne og den klassiske kunst.

Hvis vi i dag ønsker at løse menneskehedens problemer, må vi udgå fra netop denne Cusanus' tilgang, der er beslægtet med konfuciansk tankegang, på hvilken Xi Jinpings vision bygger. Læsning af Nicolaus Cusanus' *De Docta Ignorantia* ('Om lærd uvidenhed') og det dertil hørende forsvarsskrift kan stærkt anbefales til fordybelse af denne tilgang. [1]

[1] Se: »En dialog mellem kulturer – En hyldest til Nicolaus af Cusa«, tale af Helga Zepp-LaRouche i anledning af 600-året, i 2001, for Cusanus' fødsel.

Schiller Instituttet planlægger at bringe Amerika ind i 'Det Nye Silkevejsparadigme' i dette forår

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2017 – Donald Trumps præsidentskab, bagvasket (og aflyttet) af hele det transatlantiske establishment, fra neoliberalt til neokonservativt, er i færd med at ryste det gamle paradigme med geopolitik, globalisering og »grøn« afindustrialisering. Det britiske establishments efterretningsvæsen og statsråd (Privy Council) reagerer med ekstrem giftighed på dette og centrerer fremstødet i både EU-eliten og Obama/Soros-netværkerne omkring hurtigt at bringe Trump til fald ved hvilke midler som helst; rigsretssag, tilbagetræden eller endda mord.

Men det nye paradigme – og den »nye industrielle revolution«, som præsidenten påberåbte sig i Detroit i sidste uge – er allerede på vej fra Den Nye Silkevej. Den tilbydes Trumps USA af Kina og de eurasiske magters store initiativ med byggeri af de store, nye infrastrukturprojekter for Jorden, og med rejser til Månen og gennem Solsystemet.

Som USA's udenrigsminister Tillerson sagde under sit møde med Kinas præsident Xi i søndags, så støtter USA relationer, der er

»baseret på princippet om nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«.

Og som Xi svarede ham, relationer, der er »ansvarlige over for historien og fremtidige generationer«. Og Den Nye Silkevej tilbyder dette samme, nye paradigme til Tyskland og »Europa« – der nu er så chokeret og fjendtlig over, at Trumps administration afviser de britiske diktater om »frihandel«, miljøbeskyttelse og globalisering.

Det er af afgørende betydning, at der kommer en impuls for dette fra USA. Men for at det kan ske, er det nødvendigt med en politisk revolution i USA, mere, end præsident Trump kan yde, mens han bekæmper angreb fra briterne og Obama. Inden for de næste 30 dage vil Schiller Instituttet, med LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt« som drivkraft, mobilisere for at bringe USA ind i det nye paradigme.

Der afholdes afgørende konferencer, som fokuserer på Schiller Instituttets konference i New York City 13.-14. april. Konferencen vil præsentere både en Dialog mellem Filosofier – den reelle ensartethed mellem konfucianisme og kristendom i særdeleshed – og de historiske, strategiske muligheder i perioden, der leder frem til »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« 14.-15. maj. New York-konferencen vil blive et vigtigt vendepunkt i denne proces.

Blandt deltagerne vil der være tre, fremtrædende, kinesiske autoriteter inden for Bælt & Vej-initiativet, eksperter inden for USA's infrastruktur og politiske personer, ledere fra LaRouche-bevægelsen og repræsentanter for diplomatiet. Den kulturelle dialog vil blive understreget af en musikalsk aften.

Manhattan-projektet vil være spydhoved for et forenet, nationalt organiseringsfremstød for at katalysere den nødvendige dynamik gennem denne konference og tilknyttede aktiviteter, for at styrke potentialet for en konsolidering af det Nye Paradigme, der udgår fra Beijing.

Samtidig må Glass/Steagall-loven genindføres i Kongressen for

at bryde Wall Streets spekulationskasinos greb om den stagnerende, amerikanske, industrielle økonomi. Lovforslaget har samlet 40 sponsorer siden 1. februar; nu må et gennembrud tvinge det til afstemning i salen. De aktuelle ændringer af NASA's mission må bringes fra blot en »omprioritering« og til et nyt, forceret program for at vende tilbage til og udvikle Månen, som menneskets trædesten til Solsystemet og det fjernere rum. Præsidentens egne, \$1 billion store infrastrukturinvesteringsplaner vil forlise uden skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling, en nationalbank efter Hamiltons principper.

At støtte det nationale fremstød for LaRouches »Fire Love« er vejen til en politisk revolution for at bringe USA ind i det nye paradigme. Målet er at bære præsident Trump hele vejen til en central rolle i Beijing 'Bælt & Vej'-forummet, to måneder fra i dag.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson giver hånd til Kinas præsident Xi Jinping før deres bilaterale møde i Beijing, 19. marts, 2017.

**USA i dialog med Kina//
USA's-UK's
efterretningstjenester imod
Trump//
LaRouche-leder Jacques**

Cheminade er nu præsidentkandidat i Frankrig

Med formand Tom Gillesberg

Kina understreger betydning af jernbaneprojekter i Afrika

15. marts, 2017 – En hurtig udvikling af jernbanenettet er vigtigt, da det »kan være med til at forbedre økonomien, skabe jobs, og skatter vil bringe fordele i denne forbindelse. De fleste afrikanske lande hilser Kinas tilstedeværelse dér velkommen«, sagde talsmand for det Kinesiske Handelsministerium, Shen Danyang.

»Afrika udgør en vigtig del af jernbane-initiativet i 'Bælt & Vej'. Når vore teams først kommer til stedet, undersøger de området for vand, så lokalbefolkningen har vand. Dernæst bygger vi veje, fordi vi har brug for dem til jernbanebyggeriet; og for det tredje, så skaber vi jobs«, sagde Wang Mengshu fra Det Kinesiske Ingeniørakademi.

I begyndelsen af næste måned skal kinesiske entreprenører efter planen færdiggøre et 500 km langt jernbaneprojekt med standard skinneafstand i Kenya, der vil forbinde byen Mombasa til landets hovedstad, Nairobi. I mellemtiden er en 700 km lang jernbanelinje i indlandsnationen Etiopien, der forbinder nationens hovedstad Addis Abeba med Djibouti på Afrikas østkyst, allerede færdig. Der er andre planer i gang for at bygge flere jernbanelinjer i Uganda, Tanzania og Rwanda.

»Afrika kan lære af vore erfaringer. De ser, at jernbaner kan styrke en økonomi. Nu ser vi alle afrikanske lande, der planlægger at bygge 7.000-8.000 km jernbaner. Det samme indså vi i Kina. Uanset, hvor stramt budgettet er, så kan vi afse nogle penge til vore jernbaner«, sagde Wang.

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Krafft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)